

OLIMPIJSKI MAGAZIN

April, 2018.

Crna Gora ima potencijal u zimskim sportovima

BIĆE NAS VIŠE U PEKINGU

„Nike“ od Taragone

ZAJEDNO
COK i Bravera

Radmila zna kako

*Rukometna
legenda, nova
predsjednica
ŽRK Budućnost*

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

Crna Gora
Vlada Crne Gore
Ministarstvo sporta

EFEL MOTORS

 LOVĆEN
OSIGURANJE A.D.

Član grupe **triglav**

Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje

 RTCG
Radio i Televizija Crne Gore

Monteput

Aerodromi Crne Gore
Airports of Montenegro

fzd

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

 triglav

„Istorija pravi istoriju“ - prvo Taragona, pa Crna Gora

Geslo Mediteranskih igara u Taragoni „Istorija pravi istoriju“, možemo povezati sa našim pripremama za domaćinstvo Igrama malih zemalja naredne godine, istorijskim, kao najvećem sportskom organizacionom poduhvatu u Crnoj Gori.

Tempus fugit. I, zaista je tako: od utakmice do utakmice, od nastupa do nastupa, od takmičenja do novog takmičenja, vrijeme - leti.

U Crnogorskom olimpijskom komitetu nastojimo da se vodimo motom da „moraš da upravljaš svojim satom, umjesto da on upravlja tobom.“ Svako multidisciplinarno takmičenje rangiramo po njegovoj važnosti za nas, svakom narednom potezu pristupamo ozbiljno i temeljito, koristeći sada već bogato organizaciono iskustvo.

Zimske olimpijske igre u Pjongčangu, na kojima je pod zastavom sa dvoglavi orlom nastupalo troje sportista, čime smo nastavili tendenciju rasta brojnosti naših delegacija na najvećim sportskim smotrama, je stavljeno u arhivu. Pred nama je naredni izazov - XVIII Mediteranske igre u španskoj Taragoni, koje će trajati od 22. juna do 1. jula.

Od prvog izdanja, održanog u egipatskoj

Aleksandriji 1951. godine, na kojima se okupilo deset država sa oko 700 sportista, izmijenilo se mnogo toga. Mediteranske igre su se razvile u male Olimpijske igre, a pod suncem sjeveroistočne obale Španije sabraće se više od 4.000 sportista ispod 27 državnih zastava. Očekuje se da će nadmetanja u 33 discipline pratiti oko 150.000 gledalaca, pod budnim okom 1.000 akreditovanih novinara, a da sve protekne u željenom redu potrudile se 3.500 volontera.

Pominjanje brojki nije tu tek reda radi, već one nose u sebi suštinu - Mediteranske igre su ozbiljno i ugledno takmičenje, pravi sportski izlog Sredozemlja, koji

privlači poglede cijele planete. U skladu sa tim osmislili smo i naš nastup.

Na Mediteranskim igrama u italijanskoj Pesکاری 2009, prvim na kojima smo samostalno učestvovali, našu sportsku deleg-

aciju činilo je 107 takmičara. Rezultatski ishod - sedam medalja, po dvije zlatne i srebrne, i tri bronzane.

Četiri godine kasnije, u Mersinu pojavilo se 39 crnogorskih sportista u 12 disciplina, među njima i ženska rukometna reprezentacija. Iz Turske smo se vratili sa pet odličja, po jednom zlatnog i srebrnog sjaja, uz tri bronzne.

Povezujući ta dva iskustva, odlučili

smo se da u Taragoni napravimo ravnotežu između brojnosti

i kvaliteta. Zastupaće nas oko 60 sportista, tri nacionalne selekcije, vaterpolo, muška i ženska reprezentacija, nadamo se u najjačim sastavima, kao i predstavnici u atletici, karateu, tenisu, boćanju, plivanju, jedrenju i džudou.

Time šaljem o poruku da se učešće na velikim takmičenjima mora opravdati i rezultatom na terenu.

A geslo Mediteranskih igara u Taragoni „Istorija pravi istoriju“, možemo povezati sa našim pripremama za domaćinstvo Igrama malih zemalja naredne godine, istorijskim, kao najvećem sportskom organizacionom poduhvatu u Crnoj Gori. Paralelno radeći na više neophodnih planova aktivnosti, poštujemo usvojeni vremenski plan.

Želimo da učesnicima ponudimo dinamičan spoj ljepote naše prirode, organizacione umješnosti i gostoljubivosti, i pošaljemo u svijet divnu sportsku razglednicu sa crnogorskim motivima...

Vrijeme leti, a u COK-u se trudimo da ga iskoristimo na pravi način.

Crna Gora prvi put sa tri učesnika na Zimskim olimpijskim igrama

Od Igara do Igara – sve više napredujemo

Devetog februara, atletskom stazom na Olimpijskom stadionu u južnokorejskom Pjongčangu, među 92 sportska tima i 3.000 sportista, na svečanosti otvaranja XXIII Zimskih olimpijskih igara, prodefilovala je i crnogorska delegacija. Ponosno, kao da se temperatura nije spustila ispod minus 10 stepeni Celzijusove skale.

Nikada brojnija: zastavu sa dvo-
glavim orlom je nosila 17-godišnja alpska skijašica sa Žabljaka Jelena Vujičić, a pratili su je njen

kolega iz tehničkih disciplina 18-godišnji Pljevljak Eldar Salihović i nordijska skijašica Marija Bulatović (22) iz Kolašina. Sve troje debitanti na Olimpijskim igrama.

To se donekle osjetilo na njihovim nastupima. Led je probila Vujičić – kao jedna od najmlađih takmičari, nakon dugog odlaganja zbog vremenskih nepri-
lika, 15. februara je vozila veleslalom.

Ispunila je osnovni cilj, završivši obje trke, a u konačnom plasmanu zauzela je 58. mjesto od 72

Crnogorski zimski sport je u Pjongčangu ispunio osnovni zadatak: nastavljena je tradicija pojavljivanja na Zimskim olimpijskim igrama, započeta u Vankuveru 2010, a uz to je povećan broj učesnika: u Kanadi je nastupao samo alpski skijaš Bojan Kosić, a četiri godine kasnije u ruskom Sočiju takmičili su se skijaši Tarik Hadžić i Ivana Bulatović

skijašice.

„Sam plasman na Olimpijske igre je ogroman uspjeh za sve nas, što smo ponovili već 100 puta. Što se prikazanog na stazi tiče mogu da kažem da sam zadovoljna“ – kazala je nakon vožnje naša skijašica.

„Uspjela sam da završim obje vožnje, zauzela sam mjesto u sredini, ali u sportu kao i u životu uvijek može bolje. Bio je ovo moj debi na velikom takmičenju i zaista je na rezultat uticala trema i činjenica da su pored mene bile najbolje skijašice planete. Sada sam stekla dragocjeno iskustvo i nadam se boljem rezultatu, boljem vremenu i manjem zaostatku u odnosu na osvajače medalja u slalomu koji slijedi.“

Ipak, dan kasnije mlada Žabljačanka nije dovršila nastup u tehnički najzahtijevnijoj disciplini, jer je ispala u prvoj vožnji. Istovjetna je bila olimpijska priča Salihovića.

Osamnaestog februara završio je veleslalom kao 64. od 110 skijaša, što se može ocijeniti kao sasvim solidan rezultat, a četiri dana nakon toga izletio je sa staze tokom prve slalomske vožnje. „Izuzetno sam motivisan za rad poslije Južne Koreje. Jedva čekam da ponovo izađem na stazu

zitivnom energijom koju imam, nadam se da ću ponovo biti učesnik na Olimpijskim igrama. Tačnije rečeno, vjerujem da ću u Peking otići sa mnogo većim ambicijama i ciljevima nego što je to bio slučaj u Južnoj Koreji.“ U Pjongčangu Crna Gora je dobila i svoju prvu predstavnicu u nordijskom trčanju na Olimpijskim igrama. Marija Bulatović je 15. februara ušla u istoriju, nastupom u disciplini 10 kilometara slobodnim stilom. Među 90 takmičarki zauzela je 88. poziciju. „Prehladna je ušla u trku, a imala je i malih problema sa povredom“ – objasnio je selektor reprezentacije i šef crnogorske misije u Pjongčangu Rajko Kosić.

„Uslovi na stazi su bili jako teški, ali je i pored svega uspjela da završi nastup. Ispisala je novu stranicu istorije u Crnoj Gori, postala prvi učesnik u nordijskim disciplinama na Olimpijskim igrama.“

Crnogorski zimski sport je u Pjongčangu ispunio osnovni zadatak: nastavljena je tradicija pojavljivanja na Zimskim olimpijskim igrama, započeta u Vankuveru 2010, a uz to je povećan broj učesnika: u Kanadi je nastupao samo alpski skijaš Bojan Kosić, a četiri godine kasnije u ru-

skom Sočiju takmičili su se skijaši Tarik Hadžić i Ivana Bulatović. Od Igara do Igara, polako, ali sve više napredujemo. Doviđenja, Pjongčang, vidimo se za četiri godine u Pekingu, prvom gradu koji će nakon ljetnjih ugostiti i zimske Olimpijske igre.

Marit Bjergen, norveška takmičarka u kros kantriju u Pjongčangu je ispisala je posebnu stranicu u historiji Zimskih olimpijskih igara. Tridesetsedmogodišnja skijašica rođena u Trondhjemu je u Južnoj Koreji osvojila pet medalja - dva zlata, srebro i dvije bronzne, najviše od svih učesnika ZOI. Osvojila je najsajnija odličja u trkama na 30 kilometara i štafeti 4x5 kilometara, srebro u skijatlonu i bronzne u ekipnom sprintu i na 10 km slobodnim stilom. Ona je tako postala jedini sportista u historiji koja je na Zimskim olimpijskim igrama osvojila 15 medalja.

Bjergen je ukupno u karijeri osvojila osam zlatnih olimpijskih odličja (prethodno po tri u Vankuveru 2010. i Sočiju 2014) čime se izjednačila sa zemljacima, biatloncem Ole Einarom Bjørndalnom i ski trkačem Bjørnom Delijem. Osim toga Bjergen je takmičarka koja je ostvarila najviše pobjeda u svjetskom kupu kros kantrija - 112, ali i osvojila najveći broj medalja u tom takmičenju - 29, od čega je 18 zlatnih. "Kada pogledam iza sebe, veoma sam ponosna na sve što sam uradila. Iza mene je nevjerojatna ka-

Norveška u Pjongčangu potvrdila status sportske supersile

Marit Bjergen heroína i najbolji „proizvod“ tajne skandinavске formule

rijera", izjavila je Marit posle trijumfalnog završetka olimpijske karijere. Ona je osmo zlato osvojila na dominantan način, jer je u cilju trke na 30 kilometara ušla sa skoro dva minuta prednosti u odnosu na Finkinju Kristu Parmakoski, što je najubedljivija pobjeda u kros kantriju još od Igara u Lejk Plesidu 1980. godine. "Ovo su moje posljednje Igre u karijeri i završila sam ih na neverovatan način. Nikada nije bilo lako, pa i u ovoj posljednjoj trci nisam bila sigurna koliko mogu da uradim, sve dok nisam osjetila

stazu i shvatila da mi dobro ide. U Pjongčang sam došla po jednu zlatnu medalju, a vraćam se sa pet odličja, što je stvarno veliki uspeh", rekla je rekorderka po broju osvojenih olimpijskih medalja. Sjajna Marit Bjergen priznala je šta joj je najteže padalo poslednjih godina. "Uvijek mi je bilo teško da odsustvujem od kuće, jer sam majka. I sada sam nespretno razmišljala o svom sinu koji je ostao u Norveškoj i od kojeg sam razdvojena tri nedjelje", poručila je Marit, majka dvogodišnjeg dječaka. Bjergen je najzaslužnija za to što

su Norvežani Zimske olimpijske igre završili kao najuspešnija nacija. Ukupno su osvojili 39 medalja, od čega 14 zlatnih, 14 srebrnih i 11 bronzanih odličja. "Norveška ima sjajnu budućnost. Uvijek dolaze mladi sportisti i to je razlog što smo iz godine u godinu u vrhu. Uvijek smo imali dobre takmičare, ali i klince koji su pred sobom imali idole, spremne da uče i napreduju. Mislim da ćemo i poslije ovih Igara dobiti neke nove dječake i djevojčice koji će napraviti dobre rezultate u budućnosti", poručila je jedinstvena Marit Bjergen.

Ona je bila norveška heroína u Južnoj Koreji, a njene riječi da ova skandinavska zemlja ima svijetlu budućnost apsolutno su realne.

Kako to rade Skandinavci

To što je SAD na ljetnjim, to je Norveška na zimskim igrama, a to što je riječ o zemlji sa samo 5,2 miliona stanovnika čine uspehe zapanjujućim. Kod Norvežana, takođe, ne važi nepisano pravilo - što više novca, to bolji rezultati. Ova zemlja, iako jedna od najbo-

gatih u Evropi, za zimske sportove odvaja budžet koji je recimo deset puta manji od budžeta Velike Britanije! Sistem razvoja sporta je ključan u njihovoj priči, sa posebnim osvrtom na djecu, početnike... Ideja je "jednostavna" - svu djecu u školama uključiti u intenzivno i kolektivno bavljenje zimskim sportovima. Sistem je takav da se djeca mlađa od 12 godina ne opterećuju rezultatima, za njih ne postoje takmičenja, već samo treninzi i uživanje u sportu. U Norveškoj postoji čak 11 hilja-

da klubova u zimskim sportovima, u čije programe je uključeno čak 93 odsto djece, a sve medalje sa ZOI donijeli su sportisti koji su karijere počinjali baš u tim klubovima. „Olimpijatopen“, elitni nacionalni sportski centar i kompleks, otvara se za najbolje, kada oni napune 16 godina. Pritom, izdaci iz budžeta su skromni. Olimpijski komitet Norveške i svi nacionalni savezi dobijaju godišnje od države oko 16 miliona eura, za ljetnje i zimske sportove. Norvežani su, takođe, vrlo pra-

gmatični i ne opterećuju razvojem sportovima koji tradicionalno nisu popularni, ili zahtijevaju velika ulaganja, poput boba ili karlinga. Za Norvežane su posebno nordijsko, ali i alpsko skijanje, prioriteta... Karling tim Norveške u miks dublu je, nakon velikog odricanja u višegodišnjim pripremama, na kraju sam kupio opremu na sajtu "e-bay" i u njoj optutovao u Pjongčang. Za poređenje, britanski karling tim ima budžet od sedam miliona eura. Britanski miks dubl je u Pjongčangu uzeo zlato, a norveški - bronzu.

Ugovor Crnogorskog olimpijskog komiteta i kompanije Bravera **CRNOGORSKI SPORTISTI U OPREMI „NIKE“**

Crnogorski sportisti na velikim takmičenjima ubuduće će nositi opremu najvećeg sportskog brenda - „Nike“.

Crnogorski olimpijski komitet potpisao je sponzorski ugovor sa kompanijom „Sport vision - Bravera“, koja je obezbijedila dolazak kompanije „Nike“ na našu sportsku scenu.

Ugovor je potpisan do kraja Olimpijskih igara u Tokiju 2020. godine, a prvo takmičenje na kome će naši sportisti

nastupiti sa crnogorskim grbom na jednoj, a čuvenim znakom na drugoj strani, biće Mediteranske igre u španskoj Taragoni, koje se održavaju ovog ljeta.

- Veliki je uspjeh COK-a što je uspio da najveći sportski brend dovede u Crnu Goru i što je našim sportistima omogućio da na svim velikim takmičenjima pod pokroviteljstvom COK-a, imaju opremu tako renomiranog proizvođača. Hvala kompaniji „Bravera“

i braći Veličković na sjajnoj saradnji. Zahvaljujući njima smo u mogućnosti da potpišemo ovakav ugovor. Iskreno, malo ko je očekivao da će se tako nešto dogoditi, kazao je predsjednik COK-a Dušan Simonović.

Vladimir Veličković, izvrši direktor kompanije Bravera D.O.O. kazao je da je sport najbolji brend Crne Gore.

- I zbog toga smo odlučili da ulažemo u crnogorski sport. Da na mjestu predsjednika

COK-a nije Dušan Simonović ne bi bilo ni našeg angažovanja, ni ovakve ideje. Zajednički smo se vodili olimpijskim motom - brže, bolje, više, pa smo našim sportistima i obezbijedili najbolju moguću opremu. Nadam se da će im biti srećna i da ćemo se u njoj radovati brojnim uspjesima na najvećoj sceni.

Predsjednik COK-a je kazao da je garancija uspješne saradnje lakoća sa kojom se došlo do dogovora.

Prvo takmičenje na kome će naši sportisti nastupiti sa čuvenim znakom biće Mediteranske igre u Taragoni ovog ljeta

Vladimir Veličković: Da na mjestu predsjednika COK-a nije Dušan Simonović ne bi bilo ni našeg angažovanja, ni ovakve ideje

Računamo da će oprema biti srećna našim sportistima i da će nas obradovati medaljama - kazao je Veličković

Crna Gora biće spremna

Igre malih zemalja Evrope ve-
lika su prilika za Crnu Goru
ne samo sa sportskog aspekta
već zbog promocije njenih turi-
stičkih potencijala, kazao je gene-
ralni sekretar Asocijacije malih
zemalja Evrope, Anđelo Vićini.
Crna Gora će od 27. maja do 1. ju-
na 2019. godine biti domaćin 18.
IMZE, koji će okupiti takmičare iz
evropskih zemalja, koje imaju
manje od milion stanovnika.

Najavljen je dolazak sportista iz
Kipra, Islanda, Monaka, Luk-
semburga, Lihtenštajna, Andore,
Malte i San Marina. Takmičiće se
u atletici, boćanju, odbojci, od-
bojci na pijesku, košarci, plivanju,
džudou, streljaštvu, tenisu i sto-
nom tenisu.

Predsjednikom Tehničke komisi-
je organizacije Igre malih zemalja
Evrope Žan Pijer Šobelom, posje-
tio je gradove domaćine i uvjerio
se da organizacija protiče kako
treba.

- Mogao sam da se uvjerim da su
ljudi koji se bave pripremom orga-
nizacije entuzijasti. Naše preporu-
ke Organizacionom odboru su da
se sportistima omogući najbolji
komfor kako bi mogli da postižu

Bah u Crnoj Gori

Crnogorski olimpijski komitet uputio poziv predsjedniku
Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomasu Bahu da
bude gost tokom Igara.

- Biće to njegova prva zvanična posjeta Crnoj Gori, što je
za nas velika čast. Moramo se kao domaćini potruditi da
i onaj aspekt koji se tiče našeg gostoprimstva, turizma
pokaže u najljepšem svijetlu i predstavimo svoju državu
na najljepši način - istakao je Vušurović.

najbolje rezultate. Igre će biti veli-
ka prilika za Crnu Goru, ne samo
sa sportskog, već i turističkog sta-
novišta. Pored predsjednika
olimpijskih komiteta biće prisut-
ni i predsjednici ili ministri zema-
lja učesnica Igara. Oni će iskori-
stiti priliku da se sastanu tokom
Igara, tako da će biti riječi ne samo
o sportskim, već i o političkim,
ekonomskim temama, moguć-
nostima saradnje među država-
ma - kazao je Vićini.

On je istakao da mu je drago što
će biti ispoštovan koncept orga-
nizovanja olimpijskog sela, od-
nosno da svi predstavnici zemalja
učesnica budu u zajedničkom
prostoru.

- Posebno bih istakao veliko go-
stoprimstvo na koje sam naišao
kod organizatora, domaćina i
predstavnik crnogorskih nacio-
nalnih saveza. Ukoliko nastave sa
takvim nivom gostoprimstva i sa-
radnje Igre će imati veliki uspjeh -
kazao je Vićini.

Predsjednik Tehničke komisije
IMZE, Žan Pijer Šobel, podsjetio
da su prve Igre održane 1985. go-
dine.

- Nama je organizacija Igara veo-
ma važna i važno nam je da sve
pripreme teku kako treba. Imali
smo sastanke sa lokalnim organi-
zacionim odborima i predstavnici-
ma Crnogorskog olimpijskog
komiteta. Oni dobro rade svoj

posao, već su pripremili ozbiljan
dokument sa svim tehničkim de-
taljima. Vidjeli smo neke od loka-
cija na kojima će biti održana ta-
kmičenja. Neka od njih su već na
međunarodnom nivou, dok na
nekim treba uložiti još dodatne
napore da budu na potrebnom ni-
vou. Siguran sam da će se u sljede-
ćih godinu sve dovesti u red i da će
biti spremni za Igre - kazao je Šo-
bel. - Biće puno posla, ali uvjeren
sam da će svako odraditi svoj po-
sao do kraja i da će sportisti koji
budu učestvovali uživati i biti za-
dovoljni", kazao je Šobel.

Član crnogorskog Tehničkog ko-
miteta, Igor Vušurović, kazao je
da će Crna Gora krajem maja slje-
deće godine ugostiti između 850 i
900 sportista.

- Uz tehnička i oficijalna lica, dele-
gate, sudije i novinare, očekujemo
da će od 25. maja do 2. juna bora-
viti oko hiljadu i po ljudi. Crna
Gora će se prvi put sresti sa organi-
zacijom tako multisportskog do-
gađaja, koji prezentuje sve olimpij-
ske vrijednosti. Svi će biti smješteni
u Slovenskoj plaži, kompleksu
koncipiranom kao olimpijsko selo
- kazao je Vušurović.

Masovno

Igre malih zemalja Evrope okupiće sportiste iz država sa manje od milion stanovnika. Najavljen je dolazak sportista iz Kipra, Monaka, Islanda, Luksemburga, Lihtenštajna, Andore, San Marina i Malte. Sportisti će se takmičiti u atletici, boćanju, odbojci, odbojci na pijesku, plivanju, košarci džudou, streljaštvu, tenisu i stonom tenisu.

COK i NVO Volonteri 2019 potpisali memorandum o saradnji na IMZE Obostrano zadovoljstvo

U cilju bolje organizacije sportskog spektakla Igara malih zemalja Evrope 2019. godine, Crnogorski olimpijski komitet i nevladina organizacija Volonteri 2019 potpisali su memorandum o saradnji.

Ugovor su potpisali predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović i osnivač NOV Ksenija Kovačević.

- Na svim velikim takmičenjima najznačajniji dio posla odrade volonteri i sa velikom pažnjom se olimpijska porodica odnosi prema njima. Potpisivanjem memoranduma napravljen je važan korak u organizaciji Igara malih zemalja Evrope - istakao je Simonović.

Predstojeći sportski događaj okupiće između 400 do 500 volontera.

- Ovo nije mali broj za nas, a siguran sam da će naši volonteri odraditi posao na zadovoljstvo svih nas. Biće to mladi ljudi, uglavnom iz Crne Gore, ali biće i stranaca - napomenuo predsjednik COK-a.

Projekat organizacije Igara malih zemalja Evrope realizovaće se uz značajnu podršku i participaciju

Na Igrama malih zemalja Evrope 2019. godine biće od 400 do 500 volontera

Vlade Crne Gore i Ministarstva sporta.

- Vjerujem da će se podrška nastaviti i biti značajnija i obimnija, jer nam je potrebna. Vjerujem da će Ministarstvo sporta prepoznati interes i da će se na konkretan način uključiti kod formiranja i obuke volontera. To je ostavština za budućnost. Volonteri će biti legat Igara.

U NVO su zadovoljni što će biti od pomoći za bitan događaj za Crnu Goru. Smatraju da je čast što će pomoći organizaciji Igara.

- Osjećamo veliku odgovornost. Imaćemo zadatak da okupimo oko 500 volontera, koji će biti obučeni za bitne i odgovorne zadatke. Pojavom i ulogom, u samoj organizaciji i na Igrama, predstavljajući Crnu Goru. Nadam se da ćemo biti dobri domaćini. Pozivamo sve mlade ljude kojima je priča interesantna da se jave. Vrata volonterske organizacije su im otvorena - kazala je Kovačević. Planiran je obilazak srednjoškolskih i visokoškolskih ustanova, saveza, klubova i velikog

broja sportskih i kulturnih manifestacija.

- Cilj je da što veći broj mladih dobije priliku da se pridruži organizaciji i učestvuje u njenom radu, a samim tim budu dio organizacije Igara. Imamo projekat razvoja ideje do 2019. godine. Volonter može biti svako ko želi i ko je stariji od 15 godina.

- Svako ko želi, dobro je došao, osim za one koji su mlađi od 18 godina neophodna je dozvola roditelja. Neophodno je da volonteri budu komunikativni, druželjivi, pristupačni i spremni za saradnju. Poznavanje stranih jezika, naročito engleskog, je neophodno.

Britanska legenda se sa staze seli na beton Maratonac Farah se možda oproba i u Tokiju

Četvorostruki olimpijski šampion, slavni britanski dugoprugaš Mo Farah, nije isključio mogućnost da se na Olimpijskim igrama u Tokiju oproba u - maratonu.

Osvajač zlatnih medalja u Londonu 2012. i Rio de Žaneiru 2016. godine u trkama na 5.000 i 10.000 kilometara, završio je karijeru na atletskim stazama, mislilo se da je završio i sa olimpijskim igrama...

Ovih dana, međutim, užurbano završava pripreme za početak maratonske karijere. „Miris betona“ mogao bi da osjeti već 5. maja, na velikom Londonskom maratonu...

- Moj prvi zadatak je da u Londonu prođem kroz cilj. Tokom narednih godina želim da naučim što više o maratonu, da pokušam da se pronadem u njemu. Onda, dolaze Olimpijske igre u Tokiju. Vidjećemo, ko zna - kazao je Farah. Ovaj 34-godišnjak punih osam godina nije izgubio nijednu trku na 5.000 metara. Otkada je 2009. bio sedmi na Svjetskom prvenstvu u Berlinu, osvojio je dva olimpijska zlata i po tri titule prvaka svijeta i Evrope, prije nego što je avgusta prošle godine napokon „porazen“ na SP u Londonu.

Tim srebrom je i okončao svoju veličanstvenu karijeru na stazi.

Njegova atlerska karijera, međutim, nije završena...

- Smisao svake karijere je donijeti odluku - u nekom momentu morate sebi da kažete kada je dosta. Definitivno me ljudi više neće vidjeti na stazi. Želim da saznam što više o maratonu i vidim šta mogu da postignem - istakao je Mo Farah.

Posljednje pripreme za početak maratonske karijere obavlja u Etiopiji, gdje trenira sa Gerijem Logom, mužem slavne britanske maratonke Pole Redklif, koja je po tri puta osvajala Londonski i Njujorski maraton.

- On je odličan trener. Ono što je godinama postigao radeći sa Polom je nevjerovatno. Od Gerija mogu da naučim mnogo stvari. Mo Farah je rođen u Somaliji 23. marta 1983. Kao osmogodišnjak se preselio u Englesku, kako bi se pridružio ocu, iako nije znao ni riječ engleskog.

Njegov atletske talenat prvi je prepoznao nastavnik fizičkog Alen Votkinson. I dok je maleni Mo sanjao da postane desni bek Arsenala, Alen ga je ubjeđivao da je atletika njegova budućnost. Pridružio se atletskom klubu Boro of Hanslo i istorija je počela...

Tomas Bah, predsjednik MOK-a, o Pjongčangu, Koreji, Rusiji, Tokiju...

Kako je olimpijski duh otvorio vrata političkom dijalogu

Misija MOK-a je da učini svijet boljim mjestom za život, naravno kroz sport. Ostvarujući našu misiju, otvaramo prozor za politički dijalog - kazao je Tomas Bah, komentarišući izlazak dvije Koreje na svečanu ceremoniju Igara u Pjongčangu pod zajedničkom zastavom.

Zimske olimpijske igre u Pjongčangu vidjele su zajedničko pojavljivanje Sjeverne i Južne Koreje na ceremoniji svečanog otvaranja.

Donijele su i ograničeni nastup sportista iz Rusije, sve u svijetlu sistemskog doping-skandala.

Šta treba očekivati na Igrama u Tokiju 2020? Kakav je uopšte odnos i stav Međunarodnog olimpijskog komiteta prema prema političkim „igrama“, koje su često neodvojive od sporta.

Predsjednik MOK-a Tomas Bah odgovarao je na ovakva i slična pitanja u velikom intervju za japanske medije. Čini se da je zajednički gest Sjeverne i Južne Koreje otvorio dio tekućih političkih pregovora. Kako gledate na sve ove događaje?

- Veoma smo srećni što vidimo razvoj u pregovorima. Prilično je iznenađujuće, s obzirom na dubinu problema, kako je brzo ovaj olimpijski zamah iskorišćen za pokretanje dijaloga, koji je već odmakao. Mislim da je ovo veliki korak, jer samo kada sjednete zajedno, možete da dođete do rješenja. Inicijativa koje smo pokrenuli, otvorili smo vrata za to. Misija MOK-a je da učini svijet boljim mjestom za život, naravno kroz sport. Ostvarujući našu misiju, otvaramo prozor za politički dijalog. Kažete da olimpijski pokret treba da ima političku stranu kao partnera. Kako držati autonomiju sporta, a ne dopustiti da politika koristi Olimpijske igre kao propagandu? Gdje nacrtati tu liniju?

- Samo naivni vjeruju da sport i Olimpijske igre mogu da žive u svom svijetu, izvan društva ili izvan politike. Jer, svijet vodi politika, a ne sportske organizacije. Stoga, da bismo sačuvali autonomiju,

Svijet će upoznati najljepšu stranu Japana

Kako će se naučene lekcije iz Pjongčanga manifestovati u Tokiju 2020?

- S obzirom na svijest, uopšte nemam briga za Tokio 2020. Već sada vidimo veliku mobilizaciju u Japanu kada pratite javni angažman, takođe i veliki uspjeh markentiškog programa. Uz snažno opredjeljenje japanskog biznisa, biće postavljen novi olimpijski rekord u sponzorstvu. Očekivanja u pogledu Tokija već su sada velika u cijelom svijetu i svi se raduju tim

igrami. U Pjongčangu, fokus korejskog naroda nije bio 100 odsto na Olimpijske igre sve do njihovog početka, zbog raznih političkih pitanja. Tek kada je napetost popustila, pažnja je usmjerena na Igre. Takođe, zbog političkih tenzija, mnogi ljudi iz više zemalja su odlučili da ne dolaze. U Japanu neće biti tako. Svi su usredsređeni samo na Igre, biće to prava prilika da se pokaže gostoprimstvo i otvorenost japanskog naroda, ali i pravi pravcati izlog za japansku tehnologiju.

iju, moramo da imamo partnerstvo i uzajamno poštovanje. S jedne strane - naše poštovanje prioriteta politike, a sa druge - poštovanje autonomije MOK-a od strane politike i političara. Svoju misiju možemo da ostvarimo samo ako imamo tu autonomiju. Šta to znači, možete da vidite iz korejskog pitanja. Da nismo bili strogo politički neutralni, nikada ne bismo uspjeli da postignemo pojavljivanje na ceremoniji otvaranja iza jedne zastave, kao i zajednički nastup dvije zemlje ženskog hokejaškog tima. Za svečanost otvaranja Paraolimpijskih igara, Sjeverna i Južna Koreja su odlučile da njihovi sportisti marširaju odvojeno, zbog neslaganja oko ostrva Takešima. Kakvi su vaši stavovi o tome?

- Ne mogu da komentarišem ove pregovore, jer MOK nije bio dio njih. Iz iskustva znamo da ti pregovori nisu lagani. Dogovor o zajedničkom izlasku na ceremoniju otvaranja Zimskih olimpijskih igara postigli smo samo četiri sata prije njenog početka, a pitanje ostrva je tu odigralo važnu ulogu. Ono je bilo i važna tačka u brojnim raspravama koje smo imali. Zato smo vrlo srećni što smo

tada mogli da nađemo rješenje i što je to stvorilo zamah.

Rekli ste da je čak i na vrhuncu političke napetosti između dvije Koreje, MOK držao dijalog otvorenim. Šta je bio ključ?

- Bio je to težak, možda čak i najteži izazov sa kojima smo se suočili. Da li će na Zimskim olimpijskim igrama učestvovati sportisti iz Sjeverne Koreje. Mogu li se igre uopšte održati u Pjongčangu?

Sve to u momentu najvećih tenzija. Ali opet, politička neutralnost i partnerstvo dopuštali su, ne samo nastavak dijaloga, već i nastava-

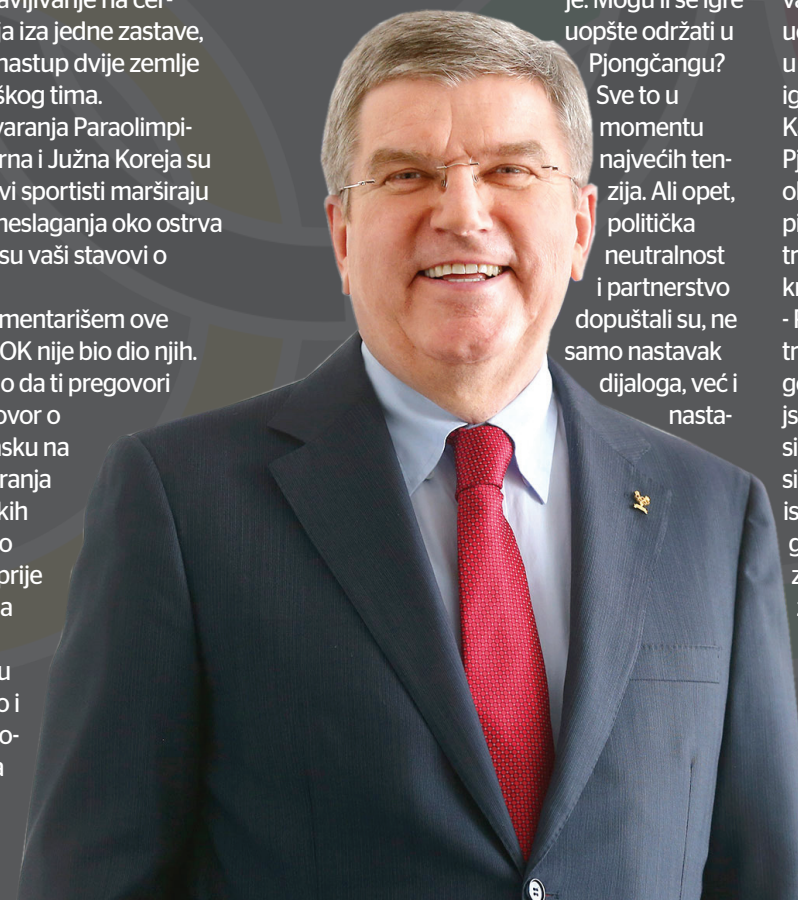
vak priprema za početak Igara u Pjongčangu, u tim teškim vremenima. Izgradili smo odnos povjerenja s različitim stranama, a istovremeno i sačuvali neutralnost Olimpijskih igara.

Koliko je važno učešće sportista iz Sjeverne Koreje na Igrama u Tokiju 2020?

- Sudjelovanje svakog nacionalnog olimpijskog komiteta je od vitalne važnosti. Želimo da svih 206 članica učestvuju, ne samo na Ljetnjim igrama u Tokiju, već i na Zimskim olimpijskim igrama u Pekingu 2022.

Kada je MOK nedugo nakon Igara u Pjongčangu ukinuo zabranu Ruskom olimpijskom odboru, postavilo se pitanje da li su sankcije od samo tri mjeseca prikladne za sistemsko kršenje anti-doping pravila?

- Prije svega, to nije bila suspenzija od tri mjeseca, to je bilo isključenje dopingovanih sportista sa Zimskih olimpijskih igara. Imali smo 2014. u Sočiju sistemsku manipulaciju anti-doping sistemom; zbog toga je kazna bila isključenje Rusije sa Igara 2018. Sa druge strane, svaka sankcija mora da se završi. MOK može da kažnjava samo za nešto što su naša ovlaštenja. Postojala je sankcija o isključenju Rusije sa Zimskih olimpijskih igara u Pjongčangu i to je bilo to. Znamo da još uvijek ima puno posla u Rusiji, prije svega za ponovnu uspostavu anti-doping sistema i Olimpijski komitet Rusije će imati našu punu podršku - kazao je Bah.

TOKIO 2020:

Japanski daci izabrali

Maskote gara u stilu manga stripa

Organizatori Olimpijskih igara u Tokiju odabrali su maskote futurističkog izgleda koje podsjećaju na likove iz manga stripa, sa velikim i izraženim očima.

Maskote su izbarala djeca iz japanskih osnovnih škola.

Likovi koji imaju plavi ili ružičasti dijamantni uzorak su dobili najviše glasova - 109.041.

U julu, ili najkasnije u avgustu ove godine, maskote će dobiti imena.

Organizatori su se odlučili da djeca biraju maskote jer na taj način žele da pokrenu interes za Olimpijske igre među mladima, ali i da osiguraju transparentnost izbora. Maskota plave boje namijenjena je za Olimpijske igre, dok je ružičasta maskota za paraolimpijske. Dobitnu maskotu osmislio je 43-godišnji japanski umjetnik Rjo Tanigui.

Guvernerka Tokija Juriko Koike kazala je da su maskote „prekrasne“ i pozvala na zadržavanje „elana i entuzijazma“ manje od 900 dana prije početka Igara.

- Igre konačno imaju svoje maskote. To znači puno, posebno u Japanu - kazao je Rjohei Mijata, predsjednik odbora za maskote Tokio 2020.

Maskote Olimpijskih igara u Tokiju, koje će biti službeno puštene u prodaju na ljeto ove godine, pokušaću da nastave uspjeh Sohoranga, malog bijelog tigra kojeg je dobio svaki sportista na pobjedničkom postolju na Zimskim olimpijskim igrama u Pjongangu 2018.

Prve Igre koje su imale maskotu, Skuša skijaša, bile su ZOI u Grenoblu 1968.

Maskote mogu da donesu i značajan prihod, a to je pokazao Vinicius, maskota OI u Rio de Žaneiru 2016, koja je donijela je zaradu od 300 miliona dolara.

Radmila Petrović, predsjednica Ženskog rukometnog kluba Budućnost

Bez sistema nema rezultata

Biti spreman, to je sve, odgovorila je Radmila Petrović na pitanje kako se stiže do uspjeha. Prva žena na čelu najtrofejnijeg crnogorskog kolektiva ŽRK Budućnost, tvrdi da su posvećenost, rad i želja put koji garantovano vodi do cilja. I uvijek treba težiti visinama. Poštovati protivnika, ali poštovati sve ono što se radi svom u dvorištu. Njenu Budućnost i reprezentaciju u godinama najboljih rezultata u historiji crnogorskog sporta sistem je odvajao od najvećih rukometnih velesila. Sistem težak, zahtjevan, naporan. Rebus za mnoge, ali ne za njenu i generaciju koja tek dolazi.

Mladost važna

Bivša rukometašica na čelu kluba zamijenila je Predraga Boškovića. - Navikavam se na novonastalu situaciju, učim, upijam, uz pomoć stručnog štaba i ljudi koji rade u klubu. Još uvijek je sve svježe. U svakom slučaju, imam od koga da učim. Čast je velika, ali i opterećenje voditi klub onako kako je to radio Peđa. Daću sve od sebe na nastavnim stazama uspjeha - kazala je 29-godišnja Petrović. Bivša kapitenka Budućnosti oprostila se od aktivnog igranja poslije OI u Brazilu. Kao igrač

Srećna i zadovoljna u Crnoj Gori

Zbog čega nikad nijesi napustila klub i Crnu Goru? - U Crnoj Gori sam srećna, zadovoljna. U Crnoj Gori su ljudi koje volim, sa kojima sam toliko toga preživjela u klubu i reprezentaciji. Nijesam imala želju da idem, bilo mi je lijepo u klubu. Završavala sam studije, igrala, oko mene porodica i prijatelji...

se ostvarila. Motivi na terenu bili su najveći.

- Kao što je poznato, Budućnost je tim sa sistemom i tradicijom. Ne možemo da dajemo neke prognoze, obećavamo velike uspjehe, ali ćemo se truditi da iz svakog meča izađemo bolji. Nadam se takvoj narednoj sezoni. Jasno je da ima prostora da budemo bolji i radićemo na tome. Budućnost vjeruje mladim snagama. Od ove sezone koncept je jasan - sa najmlađima do kraja. - Moramo da radimo sa mladim igračima. Oni su budućnost Budućnosti i Crne Gore. Treba im što više utakmica i iskustva kako

bi došli do nižeg nivoa. Smatram da su do sada odlično odgovorile sistemu i definitivno su iz dana u dan bolje. Svjesne šta sistem može da donese i šta nam je sve donio. Iskreno, vjerujem da će mlade igračice doći u fazu da igraju velike utakmice koje smo mi igrali. Bez pažnje i strpljenja ne može se naprijed. Radmila se nada da će javnost prepoznati napor, želju i koncepciju koja vodi do velikih stvari. - Najbitnije je strpljenje. Potreban je još rad i odricanje što se

To je sport, igra nerava

Bilo je sreće i tuge, smijeha i suza. Sport, a ni život te baš uvijek nijesu mazili? - Najljepše je bilo

kada smo osvajali. Logično, bilo je tužnih momenata, zbog izgubljene trudnoće i mononukleoze. Ali, na kraju prave i dobre stvari se pamte.

Uvijek sam bila pozitivna i samo tako čovjek može da se izbori sa problemima. Bilo je povreda, nepravdi i pitanja da li sam ovo zaslužila. Ali, i nakon toga dođe lijepi period i sve što je bilo se zaboravi. To je sport, igra nerava.

Organizacija

Kako pomiriti dvije lijepe „stvari“, porodicu i rukomet? - Iskreno se nadam da ću uz dobru organizaciju sve postići. Trudiću se da moja porodica i dijete ne ispaštaju, a ni klub. Nadam se da ću uvijek biti na pravim mjestima.

podrazumijeva kada je profesionalni sport u pitanju. Smatram da su spremne i za to. Ušle su u sistem, samo treba da im damo podršku da bi bile bolje.

Biće još bolje

Kakav je to sistem?

- Jako težak. Sa velikim odricanjem. I na terenu i van terena. Potrebna je posvećenost i radna navika. Istovremeno je i stresan. Sve što su do sada djevojke radile i uradile je bilo dobro. Važno je što su nosioci igre. Kako se izboriti sa pritiskom? - Vjerujem u njihovu spremnost da sve istrpe. Svjesne da samo sa vjerom u rad i sistem

moгу doći do rezultata, što smo pokazali i dokazali. Glavni tvorac sistema je Dragan Adžić. Uz njega je od ove sezone, kao desna ruka, Bojana Popović. Isticala si puno puta da beskonačno vjeruješ stručnom štabu?

- Znamo svi šta smo sve uspjeli sa Draganom da osvojimo, uz pomoć Bojane Popović. Veliki ljudi i profesionalci. Smatram da su idealan za naš tim. Zajedno, ovakvu priču, mogu da dovedu do savršenstva. Već sam rekla da im vjerujem. Kod Adžića je svaki trening maksimalan, a igračice posvećene sto posto. Za našu ekipu idealan. Šta očekuješ od četvrtfinala sa Đerom koji će izvjesno do kraja sezone bez Mork i Tomori?

- Đer je vrhunski tim i bez ove dvije igračice. Zahtijeva maksimalnu pažnju i angažman. Biće možda lakše ako budemo prave i iskoristimo neke slabosti, kojih je vrlo malo. Godinama su igračice Đera u sistemu, sigurna sam da će svaka od njih u oba meča dati maksimum. Povrede ih neće poremetiti.

Seniorska i juniorska reprezentacija igračice na EP i SP. Dobra izdanja, zar ne?

- Veliki ispjeh. Prije svega ne pričam o medaljama, već o utakmicama i to ne bilo kakvim utakmicama. Svaka, na bilo kom šampionatu, je veliki iskorak za njih, znači za karijeru.

Majda

Ko je najbolja igračica sa kojom si igrala?

- Naravno, Majda

Mehmedović je broj jedan. A ako bih morala da sužavam krug, a bilo je zaista sjajnih bekova sa kojima sam sarađivala, osvajala i pružala najbolje partije, to su Bojana Popović i Kristina Neagu.

Da li ćeš biti stroga predsjednica?

- Pravedna, prije svega puna razumijevanja. Znam kako djevojke dišu, misle i osjećaju, sigurno ću pronaći sredinu

ZVEZDAN MITROVIĆ, selektor košarkaške reprezentacije

Možemo do druge faze, Crna Gora ima košarkašku budućnost

Crnogorska košarkaška reprezentacija napravila je prošlog ljeta najveći uspjeh na velikim takmičenjima.

U trećem nastupu na Evropskom prvenstvu prvi put prošla grupnu fazu, stigla do osmine finala...

Poraz od Letonije označio je kraj jednog ciklusa i početak novog, koji vodi Zvezdan Mitrović.

Već tri godine trener Monaka, jednog od najboljih francuskih klubova, Mitrović je prihvatio poziv da preuzme i selekciju Crne Gore u delikatnom trenutku, ne samo za našu, već i za evropsku reprezentativnu košarku, koja trpi žestoke udarce zbog sukoba FIBA i Evrolige. Mitrovićev tim, kombinovani sastav, nakon dva kruga i četiri meča u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo, nije blizu, ali ni daleko od plasmana u drugu fazu.

Ima jednu pobjedu, nad Bjelorusijom, i tri poraza (dva od Španije i Slovenije), pred posljednja dva meča, krajem juna i početkom jula.

„Posljednja dva meča odlučuju o rasporedu u grupi. Nakon poraza Slovenije od Bjelorusije došli smo u situaciju da idemo dalje, ako pobijedimo Bjelorusiju u Podgorici, ali i ako savladamo Sloveniju u posljednjem kolu. Druga varijanta bi nam donijela bolji žrijeb za drugu rundu kvalifikacija, ali je naj-

Čestitke Budućnosti i Mornaru

Crnogorski selektor sa velikom pažnjom prati rezultate Budućnosti i Mornara u ABA ligi i evropskim takmičenjima ove sezone.

„Budućnost je imala odlične predstave u Evrokupu, Mornar je napravio izuzetan rezultat, koji nije slučajan. Svi koji pratimo košarku znamo da se u Mornar ulaže i radi ozbiljno – braća Pavićević su napravili dobar sistem, stabilan klub... Dobra stvar za crnogorsku košarku je što imamo dva dobra predstavnika, i što u njima igra dosta naših igrača”, rekao je Mitrović.

važnije da prođemo dalje”, kaže Mitrović.

Veliki problem selektoru u prva dva “prozora” predstavljali su izostanci važnih igrača, posebno u reketu. Crna Gora je igrala bez kompletne centarske linije – Vučevića, Dubljevića, Barovića, Todorovića, Bjelece, Sekulića...

„Igrali smo u različitim sastavima. Imali smo dosta povreda, izostanaka, tako da nije bilo lako pripremiti se u nekoliko dana treninga i izaći na teren.

Momci su radili dobro i ja vjerujem da ćemo u posljednja dva meča biti na nivou i plasirati se u naredni krug”, kazao je Mitrović.

Za dva meča odluke Mitrović bi trebalo da računa na sve igrače, veoma je važno da Crna Gora bude kompletna, poseb-

no za duel sa Bjelorusijom. Slovenija će, najvjerovatnije, biti jača za Luku Dončića...

„Vučević je prvi slobodan, a trebalo bi da na raspolaganju budu i momci koji igraju Evroligu, Evrokup, ACB ligu, VTB ligu... Vidjećemo ko će se odazvati, da li će moći svi da dođu. Računamo na sve njih. Ako bi bili kompletni, mislim da bi mogli da dobijemo oba posljednja meča”, rekao je Mitrović.

U prva dva kruga kvalifikacija Mitrović je dao šansu mladim igračima – Simonoviću, Kljajiću, Popoviću, Iliću...

„Rezultat je uvijek prioritet, ali naša ideja je da okupimo i pro- vjerimo mlade snage... Simonović je bio na prvom okupljanju, šansu je u drugom dobio Kljajić. Tu su momci iz Budućnosti, pa Radončić iz Reala, Čarapić je, takođe, u opticaju na širem spisku. Zvaćemo mlade momke, koji su perspektiva naše reprezentacije”, kazao je Mitrović.

Sukob između FIBA i Evrolige očekivano se prenio na košarku i na kvalitet košarke. Nema najboljih igrača, sudija... a rezultati u dosadašnjem toku kvalifikacija nisu mjerilo snaga

na evropskoj sceni.

U normalnim okolnostima, Rumunija ne bi mogla da pobijedi Hrvatsku u Zadru, Srbija da jedva savlada Austriju...

„Od početka takmičenja, moj stav je jasan – sukob između FIBA i Evrolige nije dobar. Sistem takmičenja nije košarkaški – za nekoliko dana treba da se okupiti ekipa, napravi taktika i izađe na parket... Definitivno, takav sistem nije dobar za košarku. Kvalitet je niži nego što je trebalo da bude. Možda je ideja bila dobra, ali realizacija ideje nije dobra”, kazao je Mitrović.

Sa Monakom stalno u vrhu

Zvezdan Mitrović već tri godine sa velikim uspjehom radi u Monaku.

Stigao je tiho, bez pompe, preuzeo tim koji je bio u drugoj ligi...

Uspon Monaka je bio vrtoglav, a Mitrović je prošle godine izabran za najboljeg trenera francuskog šampionata. Nedavno je treći put osvojio domaći Kup, i tako se uvrstio u red velikana sa naših prostora koji su ostavili dubok trag u francuskoj košarci.

„Osvojili smo Kup treći put

zaredom i do sada to nikad nije uradio. Prvi smo u prvenstvu ali kada dođe plej-of, to su potpuno drugačiji mečevi”, kazao je Mitrović.

„Prošle godine sam dobio priznanje za najboljeg trenera i to je dokaz da se cijeni to što sam uradio. Duško Ivanović je radio u Limožu. Savo Vučević je tu već 30 godina. Nikola Antić je takođe dugo u Francuskoj. Drago mi je što je crnogorska trenerska struka poznata i priznata ovdje”, ističe Mitrović.

Mitrović dominira na parketu, a Stevan Jovetić na terenu stadiona „Luj II” – Crna Gora ima dva sportska ambasadora u Kneževini... „Košarka je popularna, dvorana je stalno puna. Imamo dobru podršku, na tribinama je često i princ Albert. Prijaju energija i pažnja koju dobijamo”, kazao je Mitrović.

Crnogorska delegacija na Olimpijskim igrama u Tokiju biće brojnija za još jedan borički sport i makar jednog sportistu, uvjereni su u podgoričkom karate klubu Omladinac.

Tvrde da su njihovi snovi realni – olimpijska viza i ne samo to, medalja prva u nekom pojedinačnom sportu.

- Kada smo počeli sanjati smo evropske i svjetske medalje. Mnogi su smatrali da su naši snovi nerealni, ali mi smo ih do-sanjali. Sada je naš cilj olimpijska viza i medalja. Ne sumnjamo da će ona sigurno doći u Omladinac, iz Tokija, Pariza ili neke druge svjetske metropole, da li će je donijeti Mario ili Marina, Bojan ili Milena, Una, Helena ili Emre, najmanje je bitno - kazao je trener Žarko Raković.

Svjestan je da crnogorski karate ima ozbiljan zadatak, težak, ali ne i nemoguć.

- Želimo da izborimo olimpijsku vizu, osvojimo medalju za Crnu Goru - prvu u pojedinačnom i boričkom sportu. Kao što smo to uradili i u Bakuu na Evropskim olimpijskim igrama. Svjesni smo težine zadatka, ali iza nas su stali Crnogorski olimpijski komitet i Ministarstvo sporta, imamo podršku Karate saveza - kazao je Raković. Karatisti Omladinca osvojili su 19 medalja na evropskim i pet

Karate klub Omladinac želi olimpijsku vizu i medalju

Boriće se do kraja za snove

na šampionatima svijeta, ali bi olimpijska medalja bila kruna.

- Olimpijske igre su san svakog sportiste. Ima li za sportistu većeg ponosa da predstavlja svoju državu na Olimpijskim igrama i sa pobjedničkog postolja čuje himnu i vidi zastavu. Mi to želimo i tome stremimo. Sve smo podredili

Ogroman rad

- Iza svih rezultata stoji ogroman rad. Uvukao sam cijelu porodicu i prijatelje u karate, jer to je bio jedini način da bih sa njima mogao da se gledam i družim.

Angažovani su u radu i Marina, moj otac i sestra. Sa mlađim kategorijama rade i Ana Drašković i Jelena Drašković.

tome i vjerujemo da je to moguće ostvariti. Strah me je da nijesmo kasno počeli, jer neki takmičari već imaju po 4-5 hiljada bodova i ne znam je li to dostižno. Mnogo ranije su počeli, a mi od septembra prošle godine.

On smatra da su crnogorskim sportistima šansa šampionati Evrope i svijeta, koji

donose tri puta više bodova nego Premijer lige i turniri Serije A.

- Ukoliko dobro odradimo Evropsko prvenstvo u Novom Sadu i šampionat svijeta u Madridu možemo se nadati i olimpijskoj vizi. Prvi izazov je prvenstvo Evrope, sredinom maja u Novom Sadu, gdje želimo da nastavimo kontinuitet osvajanja medalja.

On je kazao da se kadetski prvak

svijeta Bojan Bošković, velika nada crnogorskog karatea, kvalifikovao na Olimpijadu mladih u Buenos Airesu, kao i da je na korak od toga i Ilija Radonjić.

- Njih dvojica, uz Milenu Jovanović, su budućnost kluba i crnogorskog karatea. Od njih očekujem da dostojno naslijede i nastave stazama uspjeha Marija Hodžića, Nenada Dulovića, Marine Raković, Jelene Maksi-

Ponosni na Baku

Karatisti Omladinca na Evropskim prvenstvima osvojili su po tri zlatne i srebrne i 13 bronzanih medalja. Na šampionatima svijeta imaju dvije zlatne i tri bronzane. Ponosni su u klubu na bronzanu medalju sa Evropskih igara u Bakuu, Marine Raković.

mović, Ane Drašković i Dragane Konjević.

U Omladincu stasavaju neki novi borci, koji će sigurno sam u to, biti ponos crnogorskog karatea. Tu prije svega mislim na Helenu Backović (2006), Emrea Saljiua (2005), Andriju Danilovića i Unu Raković.

Uvjeren da među njima treba tražiti buduće seniorske prvake Evrope i svijeta.

Raković smatra da će konkurencija u Novom Sadu biti nikada jača, ali da vjeruje i da će riznica Omladinca i crnogorskog karatea biti bogatija za još koju medalju.

COK i „Ekomen“

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović ugostio je predstavnike Sportsko-rekreativnog društva studenata ekonomije i menadžmenta „Ekomen“, Ivana Radevića, Nikolu Martinovića i Aleksandru Jovanović.

Predmet razgovora bilo je pospešivanje međusobne komunikacije, iniciranje zajedničkog djelovanja kroz različite segmente aktivnosti usmerenih ka popularizaciji sportskih i olimpijskih vrijednosti među mladima, ali i moguće uključivanje studenata Ekonomskog fakulteta u organizaciju Igara malih zemalja Evrope 2019. godine.

Predsjednik Simonović je iskazao zadovoljstvo idejom Ekomena za iniciranje sastanka povodom saradnje i zajedničkog djelovanja, naglasivši da COK ima izuzetno dobru saradnju sa Ekonomskim fakultetom. On je istakao da je upoznat sa dosadašnjim rezultatima Ekomena, te da će COK, u skladu sa mogućnostima, podržati buduće aktivnosti. Simonović je upoznao delegaciju Ekomena sa organizacijom i budućim aktivnostima COK-a, a tokom razgovora je istakao važnost olimpizma kao značajne niti koja od najstarijih vremena baštini vrijednosti mira, saradnje i timskog duha među različitim narodima. Predstavnici Ekomena su predsjednika COK-a upoznali sa planiranim aktivnostima društva u tekućoj godini, posebno onima koje se tiču obilježavanja deset godina funkcionisanja sportskog društva Ekomen, predviđenih za decembar 2018. godine, te izložili i konkretne prijedloge u pogledu produbljivanja saradnje.

Predsjednica UO ŽRK Budućnost Radmila Petrović razgovarala sa predsjednikom COK-a Dušanom Simonovićem

DA NASTAVI STAZAMA USPJEHA

Predsjednik COK-a Dušan Simonović i Radmila Petrović, novoizabrana predsjednica Upravnog odbora Ženskog rukometnog kluba Budućnost, razgovarali su o sadašnjim i budućim akcijama, željama i ambicijama u rukometnom sportu. Naša proslavljena Olimpijka, koja je dio srebrne reprezentacije iz Londona 2012. godine, aktivno je učestvovala u projektima Crnogorskog olimpijskog komiteta, a kako je naglasio predsjednik Simonović, saradnja će se ubuduće nastaviti i kroz njen angažman sa ženskom rukometnom reprezentacijom Crne Gore, u susret narednim Olimpijskim igrama u Tokiju. Radmila Petrović je u dresu reprezentacije bila šampionka Evrope 2012, a njena trofejna karijera vezana je za ŽRK Budućnost. Dva puta osvajala je trofej Lige šampiona.

Predsjednik Simonović poželio je mnogo uspjeha i na porodičnom planu i u novoj karijeri, a poznavajući njenu marljivost i istrajnost, očekuje da će podgorički klub nastaviti stazama uspjeha i ostati na

visokom nivou na međunarodnoj sceni.

- Radmila je u svakom smislu dobar primjer mladim ženama u Crnoj Gori. Vrhunski sportista i privržena majka, kojoj je porodica, koja je i osnovni temelj svakog društva, bila prioritet. Njenim novim angažmanom dokazuje da žene u Crnoj Gori danas uspješno prave balans između privatnog i poslovnog, odnosno da posvećenost i ljubav prema tome što radite i što jeste, umanjuje mogućnost za zapostavljanje bilo kog segmenta. Koliko je Crna Gora predana sportu i koliko smo sportska nacija, govori i podatak da imamo najstarijeg profesionalnog boksera, prvaka svijeta, a sa druge strane najmlađu predsjednicu velikog kluba. Želim da čestitam i Draškoviću i Radmili, a nadam se da će ovakvih i sličnih primjera biti što više - istakao je Simonović. Radmila Petrović se zahvalila na prijemu, uz napomenu da će u narednom periodu svakako biti maksimalno posvećena klubu, ali da će uvijek naći prostora i vremena za Crnogorski olimpijski komitet.

Prijem za karatiste u COK-u

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović primio je delegaciju Karate saveza Crne Gore, na čelu sa predsjednikom Vladimirom Jokovićem, i karatiste Marija Hodžića i Bojana Boškovića koji su na nedavno završenom Evropskom prvenstvu u Rusiji ostvarili izvanredne rezultate. Hodžić je u konkurenciji mladih seniora osvojio bronzanu, a Bošković u konkurenciji juniora srebrnu medalju. Predsjednik COK-a Dušan Simonović je, čestitajući Hodžiću i Boškoviću na izvanrednim rezultatima, saopštio da će COK, iz planom predviđenih sredstava, opredijeliti dodatnu podršku za Hodžića koji je i korisnik

olimpijske stipendije, kao i za Boškovića koji je ovim rezultatom, kako su istakli iz Karate saveza Crne Gore, postao prvi crnogorski sportista koji je obezbijedio učešće na predstojećim Olimpijskim igrama mladih u Buenos Ajresu. Rezultati koje naši karatisti u kontinuitetu ostvaruju na najvećim međunarodnim takmičenjima još jedna su potvrda njihovog ogromnog talenta, čime su, uz Marinu Raković, postali najozbiljniji kandidati i za učešće na Olimpijskim igrama u Tokiju 2020. godine. Predsjednik Simonović je naglasio da vjeruje da će rezultati Hodžića i Boškovića biti veliki podstrek ostalim sportistima i da ćemo u narednom periodu imati puno razloga da se radujemo uspjesima svih crnogorskih sportista. Predstavnici Karate saveza i naši mladi sportisti su zahvalili predsjedniku COK-a.

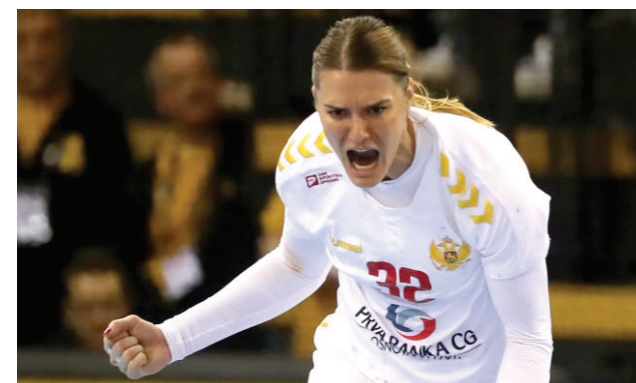
Prijateljstvo dva naroda

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović posjetio je Kinesku Ambasadu u Podgorici i prisustvovao prijemu koji je upriličio Njegova Ekselencija Cui Dživei, ambasador Narodne Republike Kine u Crnoj Gori. Na sastanku je afirmisana prethodna saradnja i naglašena velika podrška Ambasade u realizaciji premijernog nastupa crnogorske reprezentacije na Olimpijskim igrama. Ambasador Cui Dživei izrazio je spremnost da se prijateljski odnos i aktivna saradnja nastave u narednom periodu. - Mogućnost da organizuje ovako velike sportske događaje, i to na savršen način, kako su nam pokazali 2008. godine, samo potvrđuje da je Kina kroz reforme izrasla u jednu od najvećih svjetskih sila i izuzetno nam je zadovoljstvo da se i sport predstavio kao jedan od mostova kroz koje gradimo prijateljstvo naša dva naroda - kazao je Simonović.

Kaća Bulatović zahvalna COK-u i kompaniji Bravera

Crnogorski sportisti na međunarodnoj sceni nastupaju u sportskoj opremi marke „Nike“, što je predviđeno ugovorom Crnogorskog olimpijskog komiteta i kompanije Bravera d.o.o. - Sport Vision. Veliko zadovoljstvo zbog potpisivanja ovog ugovora iskazala je i crnogorska rukometašica Katarina Bulatović, koja se zahvalila i kompaniji Bravera i Crnogorskom olimpijskom komitetu.

Olimpijske igre neostvareni san

Puno pobjeda i trofeja, ali i jedna neostvorena želja u karijeri sjajnog plejmejke-
ra Jelene Škerović. Djevojka koja je obilježila posljednjih 15 godina crnogorske ženske košarke ispunila je u igri pod obručima sve snove, osim jednog - da sa crnogorskom reprezentacijom osvoji medalju na Evropskom prvenstvu.

- To će mi ostati neostvorena želja i žalim za tim. Falila je možda jedna lopta ili bolje realizovan napad za borbu za medalju, za plasman na Svjetsko prvenstvo i Olimpijske igre - kazala je Škerović.

Ona smatra da je prvo učešće na Evropskom prvenstvu bila velika šansa ženske košarkaške reprezentacije.

- Pojavile smo se na Evropskom prvenstvu u Poljskoj kao autsajderi i niko nije znao za nas. Dobrim igrama pokazale smo da nam je mjesto na evropskoj mapi. Igrale smo lijepu košarku i napravile veliko iznenađenje. Ostaje žal što nije bilo još veće. Dugogodišnji lider Budućnosti i crnogorske reprezentacije prisjeća se četvrtfinala i kobnog poraza od Turske.

- Taj poraz koštao nas je mnogo, ne samo polufinala i borbe za medalju. Poslije Turske imale smo samo dan da se oporavimo i protiv Hrvatske igramo za peto mjesto i plasman na kvalifikacioni turnir za Olimpijske igre. Nijesmo uspjele, bile smo više emocionalno, nego fizički, istrošene. Hrvatska je to iskoristila, osvojila peto mjesto i plasman na kvalifikacioni turnir, preko kojeg se domogla Igara u Londonu, kazala je Škerović.

Istakla je da žali zbog propuštene šanse u Poljskoj 2011, ali i četiri godine kasnije u Mađarskoj i Rumuniji.

- Mnogo mi je žao što nijesmo uspjele da izborimo plasman na

Olimpijske igre, jer smo imale dvije šanse, Evropsko prvenstvo u Poljskoj 2011. i Rumuniji i Mađarskoj 2015. godine. Uvijek nam je nedostajalo malo sreće. A u sportu sreća je važan faktor. Iskusi plejmejker kaže da dobro pamti još jedan četvrtfinalni duel i da ga pored velike želje ne može izbrisati iz sjećanja.

- Što se tiče reprezentacije utakmica koju bih voljela da zaboravim, ali ću je pamtit i do kraja života, je četvrtfinale sa Španijom na Evropskom prvenstvu 2015. godine. Izgubile smo tada od aktuelnih prvakinja za poen. I to je opet bila šansa da sa naci-

onalnim timom odemo korak dalje i obezbijedimo učešće na Olimpijskim igrama u Brazilu.

Olimpijske igre doživljava kao vrhunac nagrade za sav rad i trud, vrijeme uloženo u treninge.

- Svaki sportista želi da nastupi na Igrama i bude dio tog sportskog spektakla. Izboriti olimpijsku vizu iz male države kakva je Crna Gora, predstavljati svoj narod, sebe, to je velika stvar. Meni je velika žal što nijesam imala priliku da budem dio olimpijskog tima Crne Gore. Ostaje nada u mlade igrači koje dolaze i one koje su sada u nacionalnom timu. Mojoj gene-

raciji falilo je malo sreće. Nadam se da će se ona vratiti njima i da će one napraviti korak naprijed - kazala je Škerović.

Ona ističe da je imala želju da zaigra u WNBA ligi, da i u Sjedinjenim Američkim Državama dokaže kvalitet, ali da transfer nikada nije ostvaren.

- Imala sam želju i kvalitet da budem član nekog WNBA tima. Imala sam i kontakte sa američkim timovima, ali poslije jednog izbora došlo je do razočarenja, splasnule su želje i nikada više nijesam probala. Nijesam više imala želju da probam sljedeće godine, više sam se

skoncentrisala na igre u mom klubu i reprezentaciji.

Ona ističe da razmišlja o kraju karijere, ali i da još nije donijela odluku da će joj ova sezona biti posljednja u bogatoj karijeri.

- Godine stižu i polako dolazi do zasićenja. Tu je takođe i najvažniji faktor u svemu tome - zdravlje. Na kraju sezone vidjeću da li imam još želje da i dalje igram i takmičim se, da li volim da budem na terenu.

Kaže da će i ukoliko se odluči za kraj karijere ostati u košarci.

- Uvijek mi se sviđalo da budem trener, tako da ću se kad završim igračku karijeru opro-

bati u trenerskim vodama. Vidjeću kako se osjećam, kako radim i dali je to za mene. Svaki trener teži ka tome da jednog dana bude selektor nacionalnog tima. Nadam se da ću i kao trener biti uspješna - kazala je Škerović.

Iskusni plejmejker u reprezentaciji je od osnivanja, a povukla se nakon Evropskog prvenstva u Češkoj 2017. godine.

Karijeru je počela u Budućnosti, a nastupala je i u Visli iz Krakova, Brnu, Spartaku iz Moskve, Pragu, Potkovicama, turskoj ekipi As Osmani i Lotosu iz Gdinje, čiji je i danas član.

Rege tim na ledu

Da li je ikada snijeg obr-
glio Jamajku? Nije. Tu i
tamo koja pahulja po-
kvasi Plave planine (najviši vrh
na 2256 mnm), ali se brzo isto-
pi. Znajući to, djelovalo bi vam
da je mogućnost da se u zemlji
regea i vječnog Sunca pojavi
zimski sportista ravna onoj da
iz pličaka kraj neke od tropskih
plaža izroni „Crni biser“ sa sve
kapetanom Džekom Speroum
za kormilom, junakom film-
skog serijala Pirati s Kariba.
Ali... Zar upravo nije suština
sporta u prevazilaženju objek-
tivnih ograničenja?

U februaru 1988, 64 godine na-
kon što su pokrenute, Jamajka
– tropska zemlja u kojoj su pro-
sječne zimske temperature oko
25 stepeni °C – je prvi put dobila
svoje predstavnike na ZOI, odr-
žanim u kanadskom Kalgariju.

Kako jesve počelo

Pjevajući svoju „Pjesmu isku-
pljenja“ („Redemption song“) sa
stihovima „Izbavite se men-
talnog ropstva, / Niko do vas
samih vam ne može osloboditi
um“, najveći sin Jamajke Bob
Marli zasigurno ni na kraj pa-
meti nije imao sport.
Ipak, kao da je njegov poziv, do-
nekle izmijenjen, stigao i do
četvorice njegovih sunarodni-
ka, koji su se oslobodili psiho-
loških ograničenja. Zašto Ja-
majka ne bi imala svoju bob
posadu na ZOI?
Ideja je, ustvari, začeta u doko-
lici. I njeni tvorci nisu Jamajča-
ni, već – Amerikanci. Bizni-
smeni Džordž Finč i Ken Barns,
poslovno i porodično vezani za
tropsko ostrvo, su u junu 1987.
pretresali sportske teme, raz-
glabajući o šansama Jamajča-
na na OI u Seulu. Uzgred su se

dotakli i ZOI u Kalgariju: ka-
ripsko ostrvo do tada nikada
nije učestvovalo na „bijelim
igrama“.
„Jamajka ima velike atlete, a ve-
like atlete mogu da se dokažu u
bilo kom sportu“ – rekao je
Finč i time udario temelje zim-
skih sportova na Jamajci.
No, koju sad disciplinu da iza-
beru? Inspiraciju je dobio pra-
teći trku drvenih kolica, koja
predstavlja tradicionalni na-
čin sportskog izražavanja u
zemlji regea, a koja ga je pod-
sjetila na – bob.
Sport je odabran, sada je treba-
lo pronaći takmičare. Pokušaj
da angažuje nekog od istaknu-
tih jamajčanskih sprintera je
propao – spremali su se za Seul
i znali su koliko je bob opasan. A
onda ga je Barns povezao sa
vojskom.
„Ko je vaš šampion u sprin-

tu?“ – pitali su majora
Džordža Henrija.
„Majk Vajt“ – glasio je
odgovor.

Uz njega, u tim je
upao i najbrži vojnik
na 800 metara De-
von Haris. Dva mje-
sta su štrikirana.
„A ko ima dobru ko-
ordinaciju da bi mo-
gao da upravlja bo-
bom?“

„Dadli Stouk, koji
upravlja helikopte-
rom.“

Tako su pronađena prva tri čla-
na boba.

Riječ nakratko prepuštamo
Devonu Harisu.

„Sanjao sam o tome da uče-
stvujem na Igrama u Seulu, da
budem novi Sebastijan Kou.

O Zimskim igrama nisam ni
razmišljao. Kada su mi prvi put
predstavili ideju, bila mi je smi-
ješna. A, opet, pristao sam.“
Timu je naknadno pridodat
Kasvel Alen.

Najvrelijastvarna ledu

Prava avantura je započela u
oktobru 1987, kada su četvorica
odabranih Jamajčana prvi put i
vidjeli bob. Fič nije ostao samo
na ideji – podržao je poduhvat
sa 92.000 dolara, a pomogla je i
Turistička organizacija Jamaj-
ke, prepoznavši marketinški
potencijal.

Dovoljno za pripreme u ame-
ričkom Lejk Plesidu i u Austriji.
U dogovoru sa Svjetskom bob i
skeleton federacijom, tropska
družina je počela da se takmiči
u okviru Svjetskog kupa, nastu-
pajući u bobu dvosjedu, polako
se uigravala uz sve moguće po-
četničke nevolje, budno praće-
na okom sjevernoameričkih
medija. Koji su našli pravi ma-
terijal za zbijanje šala.

Nekoliko dana uoči početka
Igara u Kalgariju – drama.
MOK nije želio da Jamajčani-
ma dozvoli pojavljivanje, sma-
trajući da bi to bilo izvrtnje
ruglu osnova olimpizma.
Onda je, prisjeća se Finč,
istupio princ Albert od
Monaka, i sam takmičar
u bobu, koji je podsjetio
da su momci ispunili sve
uslove i da zaslužuju da se
pojave u Kanadi.

I pojavili su se ponosno na
otvaranju Igara 13. februara

1988.

Tamnoputi bob takmičari pri-
vlačili su pažnju gdje god da su
se pojavili.

U početku, plan je bio da se u
dvosjedu ledenim toboganom
spuste Dadli Stouks i Majkl
Vajt, koji su 20. i 21. februara
postali prvi jamajčanski zimski
olimpijci.

Bili su sasvim solidni – nakon
četiri vožnje našli su se na 30.
mjestu u konkurenciji 41 ekipe.
Takav plasman je ohrabrio ja-
majčansku ekspediciju da poč-
ne da razmišlja o nastupu u če-
tvorosjedu.

„Imamo tri problema“ – upozo-
rio je Finč. „Pod jedan, nikada
se nismo takmičili u četvorosje-
du. Dva, ostao sam bez novca, a
bob košta 25.000 dolara. Pod
tri, mogu da izbrojim samo tro-
jicu takmičara (Kasvel Alen je
bio povrijeđen).“

Problemi postoje da bi se riješa-
vali. Snalažljivi Fič je štampao
majice sa likovima jamajčan-
skih junaka i natpisom „Najvre-
lija stvar na ledu“, koje su u
olimpijskom selu „išle kao al-
va“; brzo je prikupio novac ko-
jim je (za)kupio bob četvoro-
sjed od kanadske ekipe.

Umjesto Alena kao četvrti je
upao brat Dadlija, Nelson
„Kris“ Stouks, koji je u Kalgariju
bio podrška ekipi, i koji se, na-
vodno, nikada ranije nije vozio
u bobu.

„Na sreću, nisam imao dovolj-
no vremena da bih bio prestrav-
ljen“ – kasnije je komentisao.
I jamajčanski bob četvorosjed je

mogao da krene.

Dvadeset osmog februara kraj
staze se okupilo 40.000 gledala-
ca – devetostruko više nego što
su organizatori očekivali. Ljudi
su pohrlili da vide senzaciju na
ledu, bob četvorosjed iz postoj-
bine regea.

„Naprijed Jamajka“ – čulo se.
Naravno, sav entuzijazam i po-
drška nisu mogli da nadokna-
de nedostatak rutine – već u
prvoj vožnji, neuigranoj ekipi,
kojoj je trebalo dvostruko više
vremena da se smjesti u bob od
onih najboljih, pukla je jedna
od ručki. Završili su na 24.
mjestu od 26 ekipa. Nakon
druge, skliznuli su za još jednu
poziciju.

Sjutrašnja treća vožnja bila im
je ujedno i posljednja. U blizini
cilja, pri brzini od 120 km/h, u
jednoj od krivina prevrnuli su
se na bok. Klizali su se nekoliko
stotina metara, dok ih je pratio
uplašeni muk...

„Pomislio sam da su mrtvi. Po-
mislio sam da sam ih ubio“ – ci-
tiramo Finča.

Ali, njegovi momci su bili žila-
vi. Izašli su iz sprave sa po ko-
jom ogrebotinom, i prošli kroz
cilj gurajući bob, pomalo posti-
đeni.

„Najednom, neko iz mase mi je
pružio ruku. Rukovao sam se
sa njim“ – sjećanja su Harisa.
„Odjednom, svi su željeli da se
rukuju sa nama, podržavali su
nas, skandirali da nas vole.“
Zaboravite na ono da se samo
šampioni pamte i da „svijet voli
pobjednike“.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET